

ještě někdy spatřit a nejlépe ještě dnes, a kdyby ne dnes, tak jistě brzy v Lenochově sadu.

Dobrodinec vykročil rozvázným zenovým krokem do středu náměstí. Ostatní se kolem něho míhali, jako rozmazané barevné fleky. Jen zřídka se stávalo, že byl kdosi z nějakého důvodu pomalejší nebo dokonce stál. Lenochoch neváhal a pečlivě vypouštěl jednotlivá slova ze svých úst. Mluvil ovšem příliš dlouho a málokdo ho vyslechl až do konce. Hrozilo totiž, že by ztratili své životní tempo a dost možná by něco nestihli. To si člověk moderní společnosti přeci nemůže dovolit. Lenochoch se snažil neustále opakovat tuto větu a nikdy se mu nepodařilo říci alespoň něco víc.

„Dooobryýý dééén, prooomiňňte, žžžžeee váááásss ruuuuššššíím, aaallllle neeee echťěělll byyyy jjjjsssstee nnnějjjaaakkké-ééé oooooovooooocceeee? Jje mooooc slaaaaaddkkéééé aaaa jjjjáááá hhooooo mááááám vvvvve ssssvééémmmm sssaaadduuuuu dddooooosssst prrrroooo všššeeechny.“

Zdalo se, jako by mu lidé vůbec nerozuměli. Pokud se stalo, že přeci jen někdo zareagoval, vyslechl si odmítavá až podrážděná slova.

„Není čas ztrácet čas v nějaké zahradě.“ „Nestáhám, omlouvám se, snad někdy jindy.“ „Proč nejdeš prodávat na trh, jako každý jiný venkovan?“ „Nezdržujte, mám důležitější věci na práci než vaše ovoce.“

Lidé snad ani nechápali, že nabízené ovoce je zadarmo. Až do pozdního odpoledne nabízel Lenochoch sladké ovoce ze sadu. Kapituloval ve chvíli, kdy mu opilec žijící na ulici řekl: „Tohle bude nějaká reklama, na to mě nenachytáš, nepotřebuju nějakou pochybnou dobročinnost. To vždycky smrdí.“ I opilec spěchal, chtěl stihnout probrat popelnice po li-dech, chtěl vyžebrot nějaké peníze od lidí, chtěl se ještě více opít, nechťel žádné ovoce, leda tak zkvašené.

Lenochod si sedl poblíž kašny uprostřed náměstí a neměl daleko do pláče. V tom ho někdo vyrušil tichým zakašláním. Otočil se a spatřil krásného stařečka, jenž se opíral o hůl a zářil dobrotivým úsměvem.

„Neboj se ničeho. Vrať se klidně domů, teď již nikdy nebudeš sám, přitom nikdy nepřijdeš o svůj klid. Tvá dobrota je tak poctivá, že dojala i samotného Boha.“

Lenochod hleděl na stařečka a smutek byl vystřídán blažeností. Pojedli spolu v tichosti ovoce, aby byl později stařečkem vyzván ho následovat. To, co se následně odehrálo, bylo skutečně neuvěřitelné. Během zlomku vteřiny stáli v Lenochově sadu a všude byl slyšet smích a zpěv. Stařeček ovšem v mžiku zmizel a místo něho tu stála ona krásná dívka z rána.

„Přivedla jsem své přátele, které již nebylo žít ve spěchu. Chtějí žít svobodně a klidně. Není nás moc? Nebudeme ti tu vadit?“

Lenochod se jako ve zpomaleném záběru rozhlédl kolem a spatřil asi desítku radostných tvorů, kteří česali ovoce, ošetřovali poraněné stromy od větru, vyráběli kompoty, marmelády, krájeli a sušili a tančili kolem velkého ohně. Lenochoch cítil, jak velká radost se zde uvolnila a byl srdečně dojatý. Po spěchu velkoměsta zde nebylo ani památky. Jen všudypřítomná harmonie a klidná Láská všech zúčastněných.

V příštím okamžiku pocítil vlhký dotek na své tváři. To dívka ho vděčně políbila a lehce tajemně dodala: „Přeci nemusíš žít sám, můžeme žít všichni v Bohu společně.“

Její ruka uchopila něžně jeho ruku a společně s naplno proudící Láskou se vydali krokem, jenž vnímá každý jednotlivý dopad chodidla na zem (jelikož tady se žádné boty nenosí) k nedaleké řece, kde se stali jednotným Světlem, jež září na cestu všem poctivě hledajícím.

Tomash Rogowski

Červen 2020, Gran Canaria (Tamaran)

Týdeník Nájezd 522 vydáno k setkání v Barré i jinde, dne: 27. 7 2022, online: najezd.wz.cz



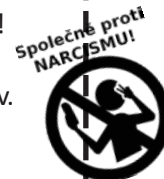
Kalindář

- 6. 8. se koná vystoupení Altsteinzeitliche Knochenklangbilder v rámci muzejní akce Semeneč. Kde: Sementec 846, Týn nad Vltavou, kdy: od rána, vstup: kdo ví?
- 12. - 14. 8. **ZASE v LESE 2022**. Morfa Sound. Live act. Hosté z PSYCHOTRONIK (ITA/NL), NSK, DEFRAGMO, PRAGOTEK, SINGULAR. Kde: jih Chvaletic. Vstup: free.
- 12. - 14. 8. **Millrave open air**. 1. stage: DESYSTEMATIK (DE), PROSEX, TWORBA ČSN a hosté z Au/De/CZ. 2. stage: SHAMANIC SOUNDSYSTEM, PROSEX, TELE2BEATS. Kde: Skalákův mlýn (Meziříčko u Želetavy), vstup: free.

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak ho někomu dej.

27. 7. Věroslav, Bertold

Přejeme vše nejlepší!
Dnes zažije Věroslav
mňam psychedelik stav.
A potom s Bertoldem,
procestují celou Zem.



Anketa: Kde se scházet až Barré skončí?

- a) ~~U Budyho – Libeň~~
- b) ~~Smíchov? Letná~~
- c) Barré

- 19. - 21. 8. **10 let Blázní.cz**. Vystoupí: SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE, VEPŘOVÉ KOMETY, KOLEMIDOUČI, HOLOMRAZ, NOUZE, THE IGNU, THE KRISORIS, ZBYTEČNÝ LUXUS, EMPEDOKLŮV STŘEVÍC, PROSLEPICOR, BLUE BETTY BLUES BAND, ASTRÁLNÍ HLEMÝŽD, MARIHUANOVÉ TOFU, JERRY AL.K. & TRRN (PERFORMANCE S HUD. DOPROVODEM), DEVÍNO A VENUŠE, MAKUTRA DUB, CHAPADLA UNPLUGGED, LUMÍK, ANET FIŠEROVÁ. Čtení: TOMÁŠ ROGOWSKI, KAMIL PRINC, VOJTĚCH FIALA TEMNÝ A JASNÝ, PETR TUREČEK, JOSEF STRAKA, SIGMA, VERONIKA HOVORKOVÁ, KŘEŽANCKÍ ZTÁT, ANDIE BECH, LUKÁŠ KULTURNÍ PORNOGRAF SOBÍŠEK, JAROSLAV ALÉTOTAKY. Kde: Borek 2, Třebovle (50.0272800N, 14.9539394E), kdy: večer, vstup: 350,-
- 23. - 24. 9. velký mejdan na Madlině. Tradiční téma 23.
- 24. 9. **Narozeniny DIY dílny 100dolar**. Vystoupí: PVA, Hadem pro mého Munga, NÁMÖL, Utajená inteligence. Kde: 100dolar, Počeplice 23, kdy: od 18:00, vstup: kolem kila.

Jak se chtěl Lenochoď o ovoce podělit

Žil byl jeden tvor a ten nikdy nikam nespěchal. Nevěděl, co to znamená mít stres a vždy všechno zvládal s rozvahou a v klidu. To vše by asi nemuselo být tak zvláštní, kdyby takový nebyl jen on, jediný na celé Zemi. Všichni ostatní žili ve spěchu, jedli ve spěchu, chodili ve spěchu, pracovali ve spěchu a dokonce i spali ve spěchu. Neznali nic jiného a přišlo jim to naprosto normální.

Náš malý tvor, kterému nikdo neřekl jinak než Lenochoď, žil v ovocném sadu a už jen to samotné ho činilo šťastným. Vlastně nepotřeboval ani celý sad, většinou si vystačil jen s jedním stromem, v jehož koruně i často spal. V sadu byl i malý dřevěný domek, ve kterém ovšem spal jen zřídka. Každý třetí den tam ovšem chodil otřít prach, a vůbec vše zkontrolovat, jestli to tam je v pořádku.

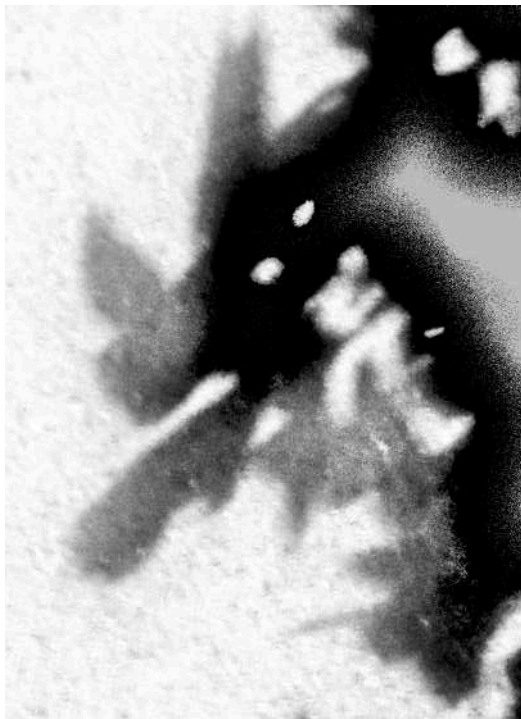
„Co kdyby přišli hosté, host do domu – Bůh do domu,“ říkal si vždy v duchu, když pomalu s rozvahou utíral usazený prach.

Většinou mu tato činnost zabrala celý den a někdy, když usnul, dokonce i dva. Prach se začal pomalu znovu usazovat, to mu ale nevadilo, nikam nespěchal, nic mu nechybělo. Zatím ale nikdy žádní hosté nepřišli a on by se tak rád podělil o všechno to ovoce, které sám nesní.

Jednoho dne se probudil opět v koruně ovocného stromu a v hlavě mu vyvstala myšlenka: „Možná nikdo neví, že tu roste tolik ovoce, které sám nesním, měl bych se raději vypravit do města, abych o tom mohl ostatním povědět.“

Lenochoď nejprve v klidu posnídal lahodný plod, poté odešel do domku trochu poklidit a vzít si batůžek, aby si do něj mohl dát nějaké ovoce na cestu. Samozřejmě počítal s tím, že může potkat někoho, komu by ovoce přišlo vhod, proto naplnil batůžek až po okraj.

Druhý den odpoledne byl již na dlouhou cestu připravený a mohl rozvážným krokem vyrazit na



velice náročnou, ale také velice důležitou cestu. Šel až do západu slunce, nakonec si odpustil i spánek a šel i celou noc až do rána, tak velice bral svůj úkol vážně. Dorazil tedy konečně na zastávku autobusu, kde již nervózně přešlapovalo několik dalších tvorů.

„Proč jsou všichni takový neklidní?“ ptal se drobný Lenochoď sám sebe a napadlo ho, že budou možná hladoví a on má přeci jídla dostatek.

„Prooomiiiiňte, žeeee vááásss ruuuušímmm, aaalee neeeemáteeee hllllad? Máááám páááár laaaahooooddddných plooooodddů sssebou, aaaa kyyyyyyyy byyyloooo tññřřebaáaaa, máááám jjjjiiich jeeeešššště mnoooooohem víííic veeee svéééem saadu.“

Náš dobrodinec mluvil pomalu a rozvážně, každé slovo vyslovoval velice soustředěně a kladl důraz na každé jednotlivé písmeno. Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat a byla rychlá až nehezká.

„Myslíš, že tady má teď někdo čas myslet na jídlo?“

Pán v pruhovaném saku chtěl ještě něco dodat, ale pak jen mávnul rukou, jelikož uviděl přijíždět autobus. Lenochoďa to zaskočilo. „Za čím se tedy všichni ženou?“ ptal se sám sebe.

„Kam to bude?“ zeptal se ho řidič, když před ním stanul.

„Dooo mmměstaaa“ vysoukal Lenochoď pomalu ze sebe. „Moohuuuu pllllaaaatiitit oooovoceeeeem?“

Řidič na něho vyvalil oči a chvilku nebyl schopen slova. Malý dobrodinec pokračoval stále stejně klidně.

„Jeeee toooo mooooc sssslaaaadké oooovo-ooocceeee.“

„A peníze nemáš?“ zeptal se ho řidič, když se mu konečně navrátil dar řeči.

„Nemááááám niíiicccc taaaakkkoovéhoo-oo, váááááázně neeeechcete oooovooocce-ee? Jeeee veeeeelice zzzzdraavééé.“

Lidé kolem začínali být čím dál více nervózní.

„Buď zaplať a nebo jdi pryč!“ křičel někdo ze zadních sedadel.

„Jestli nemáš peníze, nemohu tě pustit,“ dodal řidič.

Náhle se ozvala hlasem anděla krásná, bledá dívka sedící hned za řidičem u levého okénka: „A mohla bych si nějaké to ovoce od tebe koupit? Zapomněla jsem si doma vzít svačinu do školy.“

Lenochoď se celý rozzářil a byl docela blízko zamilovanosti. Poté se, když konečně obdržel

KVÍZ: Poznej české město

HABR TĚ DUŠ

jízdenku, usadil vedle dívky a lehce stydlivě se usmál. Dívka se usmála též a jako první se osmělila.

„A co vlastně chceš hledat ve městě za štěstí? To přeci není vůbec místo pro tebe.“

„Žžžžžiju vvvv saaaadu, kkkdeeee jeeee sssspuuuuustu taaakovééééhootttoo sssslaaaadkéhooooo oooovocce. Ssssááám tooo neeeesssnííím, prrrroootooo jjjjsssssemmm sssiii řřreeekl, žeeee kkyžžžž jeee veee mmměsssstě ttttliiikk liiiidddí, uuurrřřřřitě byyyy někooommmuuu uu-uudělaaaaalllaaa taaaakooová doooo-obrrrrroootaaaa rrrraaadost,“ odpověděl Lenochoď s nehranou dobrotou v hlase.

„Ty jsi zvláštní. To ovoce chceš rozdávat jen tak, zadarmo?“ podivila se dívka a dočkala se opět tak nevinně upřímné odpovědi.

„Aaaaa cccccc byyyyych zzzzaaaaa tooo mmmmoohhl chtíít? Nnnniic miiiii nnnneeeessschází, vsee, coooo poootře-eeebuuiiiiii, mmmmmáámmm. Aaaaa poooookuuuud sssssnad oooopět něěěkdyyyyy pooojjjjjeduuu doooo mmmměstaaaaa...“

Lenochoď se na chvilku zarazil, zamyslel, až dodal nakonec: „Vvvvvlaaaastně, kkkkky jááá zzzzasssss pooojeedu doooo mmmměstaaaaa, naaaaapooooosssleeeedy jjjjssssseemm taaaaam byyyyyl jaaaa-kooooo maaaaalý kluuuuuuk aaaa jjjjjeeeediné, ccccooo siiii paaaaamaaaatuuuui, jeeee tooooo, žeeee jeeee taaaammmm oooobroooooovitáaanský mooooc lidííí.“

Dívka si se stále větším zájmem tohoto zvláštního tvora prohlížela. Ta jeho čistota, tak přirozená a krásná.

Jelikož město nebylo daleko, netrvalo dlouho a Lenochoď vystupoval. Ocítal se přímo v centru města, kde se to lidmi jen hemžilo. Dívka jela ještě o stanici dál do své školy. Slíbili si, že se musí